

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de

Romæ, MDCCXVIII

Casus V. Argumentum. Clericus qui recepit, & retinuit Beneficium à
Patrono, an teneatur restituere fructus ejusdem Beneficii?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72203](#)

ARGUMENTUM.

Clericus, qui recepit, & retinuit Beneficium à Patrono, an teneatur restituere fructus ejusdem Beneficii?

SUMMARIUM.

- 1 Fructus Beneficii dividuntur in tres species, & quae sunt? Vide ibi.
- 2 Clericus à Patrono beneficiatus, & bona fidei possessor Beneficii usque ad obitum, non tenetur restituere fructus perceptos, & consumptos, nec datur actio contra ejus hæredes pro eorum restitutione. Quid autem de fructibus extantibus? Vide ibi.
- 3 Clericus ab initio bona fidei possessor Beneficii ex post facto vero mala fidei possessio, an, & pro quo tempore teneatur fructus Beneficii restituere?
- 4 Clericus semper mala fidei possessor Beneficii tenetur restituere omnes fructus.
- 5 Clericus, qui nulliter recepit à Patrono Canonicatum, an teneatur restituere distributiones quotidianas? Vide ibi, & num. 6.
- 7 Distributiones quotidianæ, licet non compotentur sub valore fructuum, comprehenduntur tamen sub fructibus.
- 8 Ad acquirendas distributiones requiritur servitium praëstitum in Ecclesia cum titulo vero, secus cum titulo nullo, & infecto.

CASUS V.

Clericus quidam retinuit per multum tempus Beneficium ei collatum in titulum à Patrono propria auctoritate, & absque privilegio illud conferendi. Quæritur, an teneatur restituere fructus Beneficii perceptos?

Sciendum est fructus Beneficii considerari posse in triplici specie, alii enim sunt fructus naturales, & sunt illi, in quibus nulla, vel modica industria hominis versatur, ut poma; alii industriales, in quibus plus industria hominis, quam natura versatur, ut segetes uvæ; alii civiles, qui non ex re, sed ex provisione hominis propter rem percipiuntur, ut pensiones domorum, vecturæ, navium, & animalium; Et isti omnes fructus alii sunt percepti, alii percipiendi, alii consumpti, & alii extantes, iuxta divisionem, quam tradunt Abb. in cap. gravis de restit. spoliat. nu. 3, ibique

Bellamer. n. 43. & seqq. Butr. n. 8. Fagnan. n. 18. & seqq. Tusc. conclus. jur. 485. lit. F. Rot. dec. 3. n. 53. par. 7. rec.

Ut autem clarius procedatur in hac quæstione, tres distinguo Casus. Primus est, quando Clericus recepit, & retinuit Beneficium patronale à Patrono semper bona fide, & cum opinione, quod Patronus poterat illud conferre, eo quia vidit, & scivit Patronum in anterioribus vacationibus semper contulisse Beneficium, & Beneficiatos usque ad obitum illud possedisse, ac ejus fructus liberè percepisse, & consumplisse. Secundus Casus est, quando Clericus recepit, & retinuit à Patrono Beneficium patronale ab initio bona fide, ex post facto autem mala fide, eo quia ipse postea habuit notitiam, quod Patronus non habebat jus illud conferendi, ve eo quia fuit cum eo lis contestata ab Ordinario super titulo, aut possessione ejusdem Beneficii. Tertius Casus est, quando Clericus recepit, & retinuit Beneficium patronale à Patrono semper mala fide, & quia scivit Patronum non habere jus instituendi, & conferendi. Hac distinctione præsupposita respondendo ad quæstionem,

In primo Casu censeo, quod Clericus Beneficiatus, qui semper fuit bona fidei possessor Beneficii, & cum hac opinione obiit, non teneatur restituere fructus beneficii, nec naturales, nec industrielles, nec civiles perceptos, & consumptos, nec agi possit contra ejus hæredes pro eorum restitutione, quia bona fidei Possessor pro eo tempore, quo fuit in bona fide, & possedit opinione Domini fecit fructus suos, & justo errore ductus non tenetur ad eorum restitutionem, Abb in cap. Ex frequentibus de inst. num. 11, Fagnan. in cap. Gravis de restit. spoliat. n. 45. cum seqq.; Si vero non sunt consumpti, & adhuc extant tunc, aut sunt fructus naturales, & statim ac hæredes Beneficiati defuncti habent notitiam ad alium spectare, intrat eis oblatio restitutionis; aut sunt fructus industrielles, aut civiles, quos facto, opera, & provisione sua, aut alterius percepit, & non intrat obligatio restitutionis illorum, nec respectu hæredum, ea ratione quia cum Possessor bona fidei adhibuerit culturam, & industrielam, in illis percipiendis, æquum est, ut hujusmodi

di fructus acquirantur ipsi irrevocabiliter
Abb. in dicto Cap. Gravis de restit. spoliat.
n. 6. ibique Butr. n. 5. & 12. Rot. decis. 3.
n. 40. & 49. cum duohus seqq. par. 7. rec.

³ In secundo Casu, in quo Clericus Beneficiatus à Patrono fuit ab initio bona fidei Possessor Beneficii, ex post facto autem effectus fuit malæ fidei possessor, vel verè, eo quia habuit notitiam, & scientiam, quod Patronus non poterat ei conferre Beneficium, nec ipse ab eo illud recipere, vel Juris præsumptione, eo quia fuit cum eo super possessione, vel titulo Beneficii lis contestata ab Ordinario; Idem Clericus pro eo tempore, quo fuit Possessor bona fidei non tenetur restituere fructus perceptos, & consumptos; Fructus verò adhuc extantes tenetur restituere, si sint naturales, sicut si sint industriales, aut civiles, prout superius dictum fuit, pro eo vero tempore, quo fuit malæ fidei possessor verè, aut Juris præsumptione, tenetur restituere omnes fructus, qui ad eum pervenerint à die notitiae, vel à die mortis litis non solum extantes, sed etiam consumptos, ea ratione, quia statim ac mala fides supervenit, oritur obligatio fructus restituendi ad Text. in l. certum Cod. de rei vindicat. Abb. in dicto cap. Gravis n. 9. ibique Fagnan. n. 106. cum seqq. Rota decis. 3. n. 24. par. 3. rec.

In tertio denique Casu Clericus, qui ⁴ semper fuit malæ fidei Possessor beneficii tenetur restituere omnes fructus perceptos, & percipiendos naturales, industriales, & civiles, sive sint consumpti, sive adhuc extantes, quia malæ fidei Possessor non facit fructus suos. Abb. in dicto cap. Gravis num. 7. Bellamer. num. 4., Fagnan. num. 16., Barbos. num. 5., Anan. in cap. Ex frequentibus de infinit. num. 6.

⁵ Sed pone, quod Beneficium, quod contulit Patronus propria auctoritate præfato Clerico sit Canonicatus, & Clericus semper possederit illum mala fide, & quod resederit tamen, & interfuerit Divinis Officiis, percipiendo distributiones quotidianas; quæro, an idem Clericus teneatur restituere non solum fructus Canonicatus, sed etiam distributiones perceptas?

Et videtur respondendum negativè, distributiones enim sunt quid diversum à fructibus Canonicatus, & non compu-

tantur inter fructus illius ad Text. in cap. Licet de Præben. Oldrad. conf. 118., Gonzal. ad regul. 8. Cancell. in proœm. §. 7. nu. 154. Verall. decis. 65. num. 3. part. 1. ac sunt institutæ in præmium laboris, & servitii præstiti in Ecclesia, ac proinde cum dictus Clericus præstiterit hujusmodi servitium, non tenetur restituere distributiones, quas interessendo, & inserviendo percepit. Paris. conf. 33. num. 3. lib. 4. Gonzal. ubi supran. 162. & 165. Rota decis. 309. n. 16. & seq. par. 7. recent. & decis. 336. n. 2. & decis. 402. par. 1. diversor. & in Pampilonen. Beneficii de Allo 13. Februarii 1705. §. Quia coram bo. mem. Cafarelo.

⁶ Contrarium tamen verius de jure procedit, nimirum teneri restituere etiam distributiones perceptas, ut docent Fagnan. in d. cap. gravis de restit. spoliat. n. 83. Cassador. decis. 6. num. 3. de præben. Garz. de Benef. par. 6. cap. 3. n. 116.

⁷ Non obstat, quod distributiones quotidianæ non computentur inter fructus; Licet enim non computentur sub valore fructuum, comprehenduntur tamen sub fructibus, dum in condemnatione fructuum veniunt etiam distributiones quotidianæ, juxta Rotam decis. 6. n. 1. & seqq. apud Moberan. & decis. 618. num. 1. par. 1. divers. Nec adversatur, quod eadem distributiones dentur in præmium servitii præstiti in Ecclesia; quia non ob quodcumque servitium dantur hujusmodi distributiones, sed ob servitium præstitum in Ecclesia cum titulo vero, & legitimo, non verò præstitum cum titulo nullo, & infecto, Fagnan. in d. cap. gravis n. 87.

ARGUMENTUM.

Qui recepit, aut retinuit Ecclesiam, vel Beneficium Patronale à Patrono Lai-co, vel Clerico, an sit ipso jure excommunicatus, vel potius excommunicandus. Et an possit ad illud præsentari

SUMMARIUM.

1 Recipiens, & retinens Beneficium à Pa-trono non habente ex privilegio jus con-ferendi non est ipso jure excommunicatus, sed excommunicandus.

3 Pæna nunquam censetur ipso jure imposta, nisi Lege exprimatur, & num. 6.

Lex